

аварії і метою їхньої страхової діяльності є виключно прозоре та справедливе відшкодування заподіяних збитків;

- масове порушення правил дорожнього руху громадян, що призводить до великої кількості дорожно-транспортних пригод (за даними статистики в Україні смертність на дорогах має високий відсоток);

- незадовільний стан доріг в Україні;

- неплатоспроможність населення, яка пов'язана зі світовою економічною кризою в умовах якої населення більшу частину своїх доходів вимушене витратити на харчування та негайні потреби.

Для вирішення поставлених проблем потрібне чітке усвідомлення страховиками, що для отримання прибутку необхідно спочатку інвестувати шляхом приймання участі в будівництві нових та сучасних автобанів, що дасть змогу зменшити кількість великих дорожно-транспортних пригод та кількість загиблих.

ПІДСТАВИ ТА ПРАВОВІ НАСЛІДКИ ПРИПИНЕННЯ ТА РОЗІРВАННЯ ДОГОВОРУ ДОВІЧНОГО УТРИМАННЯ (ДОГЛЯДУ)

Студент 2 курсу магістратури юридичного факультету КНУ імені Тараса Шевченка **Горобинська В.О.**

Згідно ч. 2 ст. 755 ЦК України договір довічного утримання (догляду) припиняється в разі настання смерті відчужувача, що виступає в якості юридичного факту, який припиняє договірні відносини між відчужувачем та набувачем, але ЦК України крім припинення договору також передбачає особливі підстави його розірвання. Так, згідно ч. 1 ст. 755 ЦК України договір довічного утримання (догляду) може бути розірваний за рішенням суду: на вимогу відчужувача або третьої особи, на користь якої він був укладений, у разі невиконання або неналежного виконання набувачем своїх обов'язків, незалежно від його вини, а також на вимогу набувача.

Аналізуючи першу підставу розірвання договору довічного утримання (догляду) можемо зазначити, що у разі

розірвання договору у зв'язку з невиконанням або неналежним виконанням набувачем обов'язків за договором, відчужувач набуває права власності на майно, яке було ним передане і має право вимагати його повернення, а набувачу не повертаються витрати на утримання та(або) догляд відчужувача. Також слушною є позиція О.С. Яворської, яка зазначає, що при розірванні договору довічного утримання (догляду) з підстав і в порядку, встановленому ст. 755 ЦКУ, може бути змінений і правовий режим майна, переданого згідно з договором у власність набувачеві. У разі розірвання договору у зв'язку з невиконанням або неналежним виконанням набувачем обов'язків за договором, відчужувач набуває права власності на майно, яке було ним передане, і може вимагати його повернення (ч. 1 ст. 756 ЦКУ). Тобто, право власності поновлюється у відчужувача, а тому має пройти державна реєстрація поновленого права.

Невиконання або неналежне виконання обов'язків не завжди призводить до припинення договору. Відчужувач вправі пред'явити позов про відшкодування збитків до суду. Розмір пред'явити позов про відшкодування збитків до суду. Розмір пред'явити позов про відшкодування збитків до суду збитків визначається у відповідності до грошової оцінки, вказаної у договорі. У винятковому випадку існує можливість подати позов не про припинення дії до говору довічного утримання, а про обов'язок набувача виконати обов'язки, взяті на себе, або про стягнення грошової компенсації всіх видів матеріального забезпечення, вказаних у договорі.

Договір довічного утримання (догляд) може бути розірваний також з ініціативи набувача але, як слушно зазначає І.Й. Пучковська, що закон не встановлює ніяких умов, причин або випадків для цього. Розірвання може бути викликане неможливістю виконання набувачем своїх обов'язків, приміром, в зв'язку із істотним погіршенням стану здоров'я. Саме в такому випадку в разі задоволення вимог набувача суд може залишити за ним право власності на частину майна з урахуванням часу, протягом якого він належно виконував обов'язки за договором довічного утримання (догляду).

Завершуючи можемо зробити висновок, що однією з підстав припинення договору довічного утримання (догляду) є

смерть відчужувача, а також припинення відбувається на основі його розірвання. Наслідки розірвання договору довічного утримання залежать від підстав його розірвання.

ПІДСТАВИ ТА ПОРЯДОК ЗМІНИ УМОВ ШЛЮБНОГО ДОГОВОРУ

Студент 2 курсу магістратури юридичного факультету КНУ імені Тараса Шевченка **Горобинський В.М.**

На теперішній час в нашій країні набула значного розповсюдження практика укладання шлюбних договорів між особами, які хочуть одружитися. В таких договорах майбутнє подружжя бажає максимально врегулювати свої майнові відносини, але після реєстрації шлюбу та спільного проживання у подружжя інколи виникає необхідність змінити деякі з умов шлюбного договору. Крім бажання подружжя така можливість передбачена ст. 100 СК України в якій зазначено вичерпний перелік можливих змін умов шлюбного договору. Так, в законі йде мова, що одностороння зміна умов шлюбного договору не допускається. Шлюбний договір може бути змінено подружжям. Угода про зміну шлюбного договору нотаріально посвідчується. На вимогу одного з подружжя шлюбний договір за рішенням суду може бути змінений, якщо цього вимагають його інтереси, інтереси дітей, а також непрацездатних повнолітніх дочки, сина, що мають істотне значення.

Аналіз вказаної норми дає підстави говорити, що хоча СК України і передбачає умови зміни шлюбного договору між подружжям, але при цьому не визначає детального порядку вчинення подружжям дій, спрямованих на зміну умов договору. Крім того, як вірно зазначає І.В. Жилінкова виникає питання про можливість зміни умов договору у судовому порядку. У СК України відповіді на ці та інші питання не містяться.

Також слід звернути увагу на важливу умову, яка передбачена ч. 1 ст. 100 СК України щодо заборони односторонньої зміни умов шлюбного договору та яка відповідає вимогам цивільного законодавства, оскільки